

Ryttylä 01.11.2007
Matti Väisänen

**MARKUS JUHANI PÖYRYN
VIRKAAN ASETTAMINEN
Seinäjoella
(Su 04.11.2007)**

Kristuksessa rakas veljemme, Markus Pöyry, hänen läheisensä ja läsnä oleva seurakunta, tervehdin teitä tämän sunnuntain psalmitekstin ja epistolatekstin katkelmilla. Kyseinen psalmikatkelma kuuluu seuraavasti:

Sinun sanasi on kokonansa totuus (Ps 119:160).

Sinulla, Markus, on takanasi TM:n opinnot Helsingin yliopistossa ja opiskelu stipendiaattina Ft Waynessa Yhdysvalloissa. Puolisosi on laajalti maailmaa nähnyt läheyyssaarnaajaperheen lapsi. Kirkkomme viimeaikainen tilanne on ajanut sinut monen muun teologin kanssa Raamattu-uskollisuutesi tähden työhön kirkkomme paikallisseurakuntien ulkopuolelle, diasporaan. Sen seurauksena olemme tänään tässä alttarilla.

1. Jumalan sana

Kuulemamme psalmijakeen katkelma puhuu Jumalan sanasta ja sen totuudellisuudesta. Jumalan sana ja sen luomisvoiman vaikutuksesta myös sakramentit ovat armonvälineitä, joita käyttäen Pyhä Henki pelastaa ihmisiä iankaikkiseen elämään.

Se pyhä virka, johon sinut, Markus, tänään asetetaan, on nimenomaan Jumalan antamien armonvälineiden hoitajan virka. Pyhä Henki asuu Jumalan lapsissa, myös sinussa, Markus, mutta hän asuu myös armonvälineissään, jotka ovat pelastuksen välineperusta. Siksi luterilainen teologia puhuu *reaalipreesenssistä*, Kristuksen todellisesta läsnäolosta armonvälineissä.

Kristuksen työtoverina sinun tulee huolehtia siitä, että julistat aitoa raamatullista Jumalan sanaa ja hoidat sakramentteja Kristuksen asetuksen mukaisesti. Hiukan kärjistetyksi ilmaistuna: Sinä, Markus, et voi pelastaa ketään. Jumala tietää sen. Sinun tehtäväsi on pitää esillä Jumalan armonvälineitä, joissa Kristus tulee ihmisten luo ja joiden välityksellä hän pelastaa ihmisiä kuolemasta elämään, katoavasta maasta taivaaseen.

Roomalaiskirjeen teemajakeissa (Rm 1:16–17) sanotaan, että ”evankeliumi on Jumalan voima”, *δύναμις*. Siitä sanasta tulee – osittain latinan kautta – meille lainasanat ”synamo”, ”dynamiitti”, ”dynaaminen” ja monet muut voimaan viittaavat sanat. Joku pikkupoika oli kuunnellut pastorin opetusta evankeliumin voimasta ja sanonut toisille pojille sen jälkeen, että evankeliumi on kuin jellona, jos minä päästän sen irti, se syö teidät. Pojan kuva evankeliumin voimasta oli osuva, joskin evankeliumin tarkoituksesta hänellä oli vielä hiukan oppimista.

Markus, sinun tehtäväsi on päästää evankeliumi irralleen, jotta ihmiset oppisivat tuntemaan sen ja pelastuisivat.

2. Älkää saattako murheelliseksi Jumalan Pyhää Henkeä

Alussa lupaamani toinen Raamatun katkelma on tämän sunnuntain epistolatekstistä Efesolaiskirjeen neljänestä luvusta jakeet 30–32 ja se kuuluu seuraavasti:

Älkääkä saattako murheelliseksi Jumalan Pyhää Henkeä, joka on teille annettu sinetiksi lunastuksen päivään saakka. Kaikki katkeruus ja kiivastus ja viha ja huuto ja herjaus, kaikki pahuus olkoon kaukana teistä. Olkaa sen sijaan toisianne kohtaan ystävällisiä, hyväsydämiisiä, anteeksiantavaisia toinen toisellenne, niin kuin Jumalakin on Kristuksessa teille anteeksi antanut. (Ef 4:30–32.)

Tämä katkelma on vielä selkeämmin kuin edellinen tärkeä myös laumalle eikä vain sen paimenelle. Kyseiset kolme jaetta sisältävät kolme asiaa: sanan Pyhästä Hengestä (j. 30), sanan pahuudesta (j. 31) ja sanan hyvydestä (j. 32). Nämä kolme asiaa Paavali on niputtanut yhteen, peräkkäisiin jakeisiin, painavista syistä.

Ensiksi, Pyhää Henkeä ei saa murehduttaa. Miksi Pyhää Henkeä ei saa murehduttaa? Siksi, että niin tehden hänet voidaan myös menettää. Pyhä Henki on kristityssä *σφραγίς* omistajan *sinetti*, josta Jumala tuntee omansa. Efesolaiskirjeen ensimmäisen luvun ja monen muun Uuden testamentin kohdan mukaan *kristitylle itselleen* Pyhä Henki on *ἀρραβών* *pantti* / *käsiraha* / *vakuus* / *ennakko* siitä, että hän saa Jumalan lapsena, Kristuksen kanssaperillisenä koko taivaan omakseen. Siksi esimerkiksi kuningas David rukoili langettuaan syvälle syntiin: ”*Älä heitä minua pois kasvojesi edestä, äläkä ota minulta pois Pyhää Henkeäsi*” (Ps 51:13). Joka menettää Pyhä Hengen, menettää pelastuksen.

Toiseksi, kaikki se kielteinen, mikä mainitaan seuraavassa jakeessa (j. 31) asuu syntiinlankeemuksen seurauksena meissä luonnostaan. Luukas-yhteisö ja sen paimenkaan eivät ole tästä poikkeus. Jos me emme pidä Jumalan antamien armonvälineiden avulla kurissa meissä olevaa vanhaa ihmistä ja kuoleta sitä päivittäin, Luukas-yhteisö tulee eroamaan vähän tai ei lainkaan ympäristöstään, vaan sen jäsenet tulevat puhumaan pahaa, parhaamaan ja puremaan toisiaan samalla tavalla kuin ne, jotka kuuluvat vain tähän maailmaan.

Kolmanneksi, kaikki se hyvä, mikä mainitaan kuulemamme katkelman viimeisessä jakeessa (j. 32), on meille itsessään vierasta. Eikä mainittuja hyveitä ole sitä paitsi irtotuotteina tässä maailmassa saatavissa lainkaan. Galatalaiskirjeessä Paavali sanoo kyseisistä ominaisuuksista, että ne ovat Hengen hedelmiä: *Hengen hedelmä on rakkautta, ilo, rauha, pitkämielisyys, ystävällisyys, hyvyys, uskollisuus, sävyisyys, itsensähillitseminen (Gl 5:22)*. Toistan jo edellä sanotun: Nämä ovat hyveitä, joita Jumala ei jaa irtotuotteina lainkaan: rakkautta, rakkaudettomille, iloa murheellisille, rauhaa rauhattomille, pitkämielisyttä äkkipikaisille, ystävällisyyttä epäystävällisille jne. Se merkitsee sitä, että jos haluamme olla näiden ominaisuuksien asuinsijoja, meidän tulee päivittäin täytyä Pyhällä Hengellä, sillä vain siten nämä piirteet tulevat näkyviin myös meidän syntisessä olemuksessamme. Ja silloinkin meidän on syytä muistaa, että sen tekijä emme ole me, vaan Kristus, joka meissä asuu.

Ja kuin kruunuksi edellä sanotulle Paavali päättää Ef 4. luvun kehotukseen: *Antakaa toisillenne anteeksi, niin kuin Jumalakin on Kristuksessa teille anteeksi antanut.*

Se on: Pyrkikäämme Jumalan antamia armonvälineitä käyttäen siihen, että Pyhä Henki saisi meissä niin muodon, jotta pystyisimme Jumalan tavoin antamaan toinen toisillemme anteeksi, niin kuin Jumalakin on Kristuksessa meille anteeksi antanut. – Jos niin saa Luukas-yhteisössä tapahtua, silloin sen työ menestyy ja sen jäsenet saavat suuren siunauksen.

Päätös

Lopuksi: *Veljemme Kristuksessa, Markus Juhani Pöyry*, asetamme sinut tänään virkaan, jossa keskeisimpänä tehtävänäsi on Jumalan pelastavan ja uudeksi luovan väärentämättömän sanan julistaminen ihmisille sekä yksityisesti että saarnaamalla julkisesti täällä Seinäjoella, Etelä-Pohjanmaalla ja minne ikinä Pyhä Henki sinut johtaa. Tehtäväsi on Jumalan lasten ruokkimista ja hoitamista evankeliumilla ja pyhillä sakramenteilla niin, että he olisivat valmiita kanssasi palveluksen työhön Kristuksen ruumiin rakentamiseen.

Täällä diasporassa muukalaisina kokoontuvat Jumalan lapset, kohottakaa katseenne rohkeasti rukouksessa suuren Vapahtajamme ja työnantajamme puoleen. Kantakaa myös pastorianne ja hänen läheisiään päivittäin esirukouksissanne ja tukekaa häntä kaikin tavoin, niin että hän uskollisesti ja iloisin mielin voisi toimia Jumalan sanansaattajana keskellänne, se on: saarnata sanaa ja hoitaa sakramenteja Kristuksen asetuksen mukaisesti ja niin täyttää sen viran, johon hänet nyt asetetaan.

Aamen.